

ĐẠI SỨ QUÁN HỢP CHỦNG QUỐC HOA KỲ
Phòng Thông tin - Văn hoá
Tầng 3, Rose Garden Tower, 6 Ngọc Khánh
Hà Nội, Việt Nam
(84-4) 831-4580 -- Fax: (84-4) 831-4601

TẠP CHÍ ĐIỆN TỬ CỦA BỘ NGOẠI GIAO MỸ
CHƯƠNG TRÌNH NGHỊ SỰ CHÍNH SÁCH ĐỐI NGOẠI CỦA MỸ, 3/2001
AN NINH QUỐC GIA CỦA MỸ: CHÍNH QUYỀN BUSH

CHÍNH SÁCH AN NINH CỦA MỸ : BẢO VỆ HẠ TẦNG THIẾT YẾU CỦA QUỐC GIA
Phát biểu của Cố vấn An ninh Quốc gia Condoleezza Rice về các vấn đề an ninh chủ chốt

Cố vấn An ninh Quốc gia Condoleezza Rice nói rằng bảo vệ hạ tầng thiết yếu của quốc gia là một vấn đề an ninh quốc gia "cực kỳ quan trọng". Bà nói: "Đúng là nghịch lý trong thời đại chúng ta khi công nghệ giúp cho nền kinh tế của chúng ta trở nên năng động và quân đội của chúng ta có sức mạnh áp đảo lại làm cho chúng ta dễ bị tổn thương hơn". Rice trở thành trợ lý tổng thống về vấn đề an ninh quốc gia vào ngày 22 tháng 1. Dưới đây là trích dẫn từ các bài phát biểu mới đây của bà thể hiện quan điểm về các vấn đề an ninh quốc tế chủ chốt mà chính quyền của tổng thống Bush phải đối mặt trong năm đầu ông Bush ở cương vị này.

Bảo vệ cơ sở hạ tầng thiết yếu

Bảo vệ cơ sở hạ tầng thiết yếu là vấn đề cực kỳ quan trọng. Ngày nay nền kinh tế ảo là nền kinh tế mà hầu hết tất cả các dịch vụ thiết yếu như cung cấp nước, giao thông vận tải, năng lượng, ngân hàng và tài chính, viễn thông, y tế đều dựa vào máy vi tính và đường cáp quang, các công tắc và những đường truyền kết nối chúng với nhau. Làm hỏng những hệ thống này có nghĩa là làm cả quốc gia bị ngưng trệ. Đó chính là nghịch lý trong thời đại của chúng ta: những công nghệ làm cho nền kinh tế của chúng ta trở nên vô cùng năng động và quân đội ta trở nên ưu việt lại làm cho chúng ta dễ bị tổn thương hơn.

Bảo vệ cơ sở hạ tầng thiết yếu là một vấn đề an ninh quốc gia cổ điển. Chúng ta muốn chặn đứng những hành động chống chúng ta thông qua ngăn chặn. Trong Chiến tranh lạnh, ngăn chặn đã thực sự có hiệu quả, nhưng trong bối cảnh hiện nay nó có thể không làm được điều đó.

Không giống như Liên Xô trước đây, kẻ thù ngày hôm nay có thể không phù hợp với mô hình lý thuyết trò chơi cổ điển. Chúng có thể là những nhóm nhỏ được tổ chức tinh vi, tấn công chúng ta qua hàng loạt điểm tiếp nối đường truyền, kể cả những nước trung lập hoặc ngay trong nội bộ nước Mỹ.

Chúng ta cũng cần phải ghi nhớ rằng công nghệ đã mang lại sức mạnh cho chúng ta cũng đem lại sức mạnh cho kẻ thù. Nhưng ưu thế của chúng ta về sức mạnh quân sự thông thường có thể làm cho kẻ thù của chúng ta quay sang tấn công chúng ta từ những chiến trường phi thông thường chẳng hạn như không gian điều khiển.

Nói tóm lại, rõ ràng là trong bối cảnh này chúng ta không thể trông mong ở ngăn chặn. Điều đó có nghĩa là chúng ta phải sẵn sàng đưa ra các kịch bản ở những nơi cần phải khôi phục và triển khai các hoạt động cần thiết một cách nhanh chóng khi những hệ thống này bị ngưng trệ. Đây không phải là công việc chính phủ có thể tự mình giải quyết. Chúng ta cần phối hợp chặt chẽ với khu vực tư nhân.

-Phát biểu tại hội nghị thường niên Đối tác vì Hạ tầng thiết yếu, 22/3/2001

Phòng thủ tên lửa

Phòng thủ tên lửa là vấn đề mà tổng thống tuyệt đối cam kết thực hiện. Ông cho rằng trên thế giới mọi người ngày càng nhận thức được có một mối đe dọa thực sự, mối đe dọa của thế giới ngày hôm nay chứ không phải của Chiến tranh lạnh. Hệ thống phòng thủ tên lửa mà chúng ta đang nói đến là nhằm đối phó với những mối đe dọa từ các nước như Iran, Bắc Triều Tiên nơi mà cơ chế không phổ biến vũ khí đã bị rò rỉ và công nghệ tên lửa được phổ biến ở những địa điểm đáng lo ngại.

Chúng tôi tin rằng khi vấn đề này được trình bày một cách thỏa đáng, khi chúng ta xem xét kỹ lưỡng những lựa chọn phòng thủ tên lửa, và khi chúng ta đặt vấn đề này trong bối cảnh môi trường chiến lược mới trong đó phòng thủ phải có vai trò ngăn chặn xung đột, chỉ lúc ấy chúng ta mới thuyết phục được đồng minh. Chúng ta muốn thuyết phục và bàn thảo với họ đồng thời thuyết phục những nước khác cũng đang lo ngại về nó.

Tôi nghĩ những gì chúng ta nghe được từ phía người Nga là sự thừa nhận có một mối đe dọa có thể được giải quyết bằng phòng thủ tên lửa. Theo tôi đây là nhận thức đáng hoan nghênh về bối cảnh mà chúng ta và phần còn lại của những nước có trách nhiệm tự nhận thấy. Tôi cho rằng chúng ta đang hướng tới một thời điểm thích hợp để thảo luận và đàm thoại với người Nga về việc giải quyết mối đe dọa đó như thế nào.

Tôi muốn rằng chúng ta hãy quay trở lại với việc phổ biến vũ khí của Nga. Trên thực tế, nếu Nga tham gia vào các hoạt động giúp các nước có được vũ khí huỷ diệt hàng loạt hoặc công nghệ tên lửa thì lá chắn phòng thủ sẽ thực sự hoạt động, và mối quan hệ giữa hai nước sẽ không có tính hợp tác cho lắm.

Bởi vậy, thái độ đối với việc phổ biến vũ khí và những gì chúng ta có thể làm trên tinh thần hợp tác gắn kết chặt chẽ với nhau và tôi nghĩ rằng đó là điểm mà chúng ta muốn đưa ra bàn luận với người Nga. Về nguyên tắc, chúng ta không chống lại sự hợp tác nhưng chúng ta đang gặp rắc rối về vấn đề phổ biến vũ khí.

-Họp báo Nhà Trắng, 22/2/2001

Bancăng

Tổng thống Bush phản đối bất kỳ một hạn chót nào đối với việc rút quân đội Mỹ ra khỏi Bancăng... Ông hiểu và tin tưởng mạnh mẽ rằng chúng ta đã cam kết và phải thực hiện những cam kết đó với đồng minh, rằng bất kỳ những gì chúng ta làm nhằm tái cơ cấu sự hiện diện ở Bancăng phải được tiến hành với sự thảo luận của đồng minh.

Tôi cho rằng đồng minh sẽ thấy rằng chính quyền mới sẽ là một chính quyền có thể cùng được bàn bạc, rằng họ sẽ không phải ngạc nhiên, ... và rằng điều đó là sự thật cho dù quý vị đang nói về vấn đề quân đội ở Bancăng hay phòng thủ tên lửa đi chăng nữa.

-Phỏng vấn với Wolf Blitzer trên CNN Late Edition, 4/2/2001

Nga

Chính sách của Mỹ phải tập trung vào chương trình nghị sự trọng yếu về an ninh đối với Nga.

Thứ nhất, cần phải thừa nhận rằng an ninh của Mỹ sẽ bị đe dọa bởi chính sự yếu kém và không đồng bộ của Nga, chứ không phải bởi sức mạnh của nước này. Do đó, cần phải chú ý ngay tới độ an toàn và an ninh của kho hạt nhân và kho vũ khí của Nga.

Thứ hai, Washington phải tiến hành thảo luận toàn diện với Mátxcova về mối đe dọa hạt nhân đang thay đổi. Các quan chức quân sự của Nga đang phải dựa vào vũ khí hạt nhân nhiều hơn trước do tư thế sẵn sàng về vũ khí thông thường của họ đang giảm dần.

Mối đe dọa từ phía Nga đã quá đú đồi với kho vũ khí hạt nhân của Mỹ, và ngược lại. Thế nhưng thực tế không cần phải che giấu trong một Hiệp ước đã kéo dài tới 30 năm và là một di tích về mối quan hệ thù địch sâu sắc giữa Mỹ và Liên Xô.

Hiệp ước chống tên lửa đạn đạo là nhằm ngăn chặn việc phát triển hệ thống phòng thủ tên lửa quốc gia trong môi trường an ninh của Chiến tranh lạnh. Ngày nay, mối quan ngại cơ bản là mối đe dọa hạt nhân từ I rắc và Bắc Triều Tiên và khả năng phóng tên lửa bừa bãi khi những vũ khí hạt nhân được phổ biến lan tràn.

Trên thực tế, Mátxcova gần với những mối nguy hiểm đó hơn là Washington. Cần phải lôi kéo người Nga tham gia thảo luận về môi trường đe dọa thay đổi, những phản ứng có thể của họ và mối quan hệ của cắt giảm lực lượng chiến đấu chiến lược với triển khai phòng thủ.

Thêm vào đó, Mátxcova phải hiểu rằng bất cứ cơ hội nào nhằm chia sẻ công nghệ hay thông tin nào trong lĩnh vực này sẽ chủ yếu phụ thuộc vào việc làm của họ về phổ biến tên lửa đạn đạo và các công nghệ khác liên quan đến vũ khí huỷ diệt hàng loạt mà hiện nay đang là một vấn đề lớn.

Sẽ là vô cùng xuân ngốc nếu chia sẻ phòng thủ với Mátxcova khi nước này vừa để rò rỉ vừa chuyển giao công nghệ vũ khí cho những nước mà Mỹ đang phòng thủ.

Cuối cùng Mỹ cần phải nhận thức rằng Nga là một cường quốc và vì vậy chúng ta sẽ luôn có những lợi ích song trùng cũng như xung đột.

Là thủ tướng, Vlađimir Putin đã sử dụng chiến tranh Chechnya để khuấy động chủ nghĩa dân tộc trong nước và tăng thêm thanh thế chính trị cho mình. Quân đội Nga đã rất bất thường khi kiên quyết và lớn tiếng khẳng định trách nhiệm bảo vệ sự toàn vẹn lãnh thổ của Liên bang Nga - một động thái không được hoan nghênh trong quan hệ dân sự - quân sự.

Không nên đánh giá thấp ảnh hưởng lâu dài của cuộc chiến tranh này đối với nền văn hóa chính trị của Nga. Cuộc chiến tranh này đã ảnh hưởng tới quan hệ của Nga và các nước láng giềng ở Cápcađơ khi Kremlin cáo buộc các nước như Ảrập Xêút, Georgia và Adécaidan đã chúa chấp và giúp đỡ quân khủng bố Chechnya.

Cuộc chiến tranh này là lời nhắc nhở về khả năng dễ bị tổn thương của những nước mới và nhỏ xung quanh Nga và lợi ích của Mỹ nhờ ở sự độc lập của họ. Nếu họ trở nên mạnh hơn, họ sẽ đỡ bị nước Nga nhòm ngó. Nhưng điều đó phụ thuộc rất nhiều vào việc cải cách kinh tế và hệ thống chính trị của những nước này- một quá trình mà cho tới nay thành công của nó vẫn còn chưa rõ ràng.

- Xã luận, Chicago Tribune, 31/12/2000

Việc phổ biến vũ khí của Nga

Chúng ta thực sự lo ngại về việc Nga phổ biến vũ khí, chẳng hạn như cho Iran. Nga là một đối tác thậm chí là một đồng minh tiềm tàng, nhưng trong vấn đề phổ biến vũ khí này, chúng ta có rất nhiều việc phải cùng nhau giải quyết. Hy vọng rằng khi mối quan hệ của chính quyền chúng ta với chính quyền của Putin phát triển, chúng ta có thể bắt đầu giải quyết tốt hơn vấn đề phổ biến vũ khí.

- Họp báo Nhà Trắng, 22/2/2001

Lực lượng phòng thủ châu Âu

Chúng ta đã nói mục tiêu của chúng ta là muốn thấy khả năng phòng thủ châu Âu được tăng cường, hy vọng sẽ có cả một cam kết lớn hơn về nguồn lực dành cho lực lượng vũ trang châu Âu. Chúng ta cũng nói rằng châu Âu phải làm nhiều hơn nữa để tự phòng thủ - và do vậy tăng cường NATO là một việc đáng làm.

Mục tiêu của chúng ta là - với tư cách đồng minh NATO lâu dài - đảm bảo rằng chương mới này về an ninh và phòng thủ châu Âu trên thực tế là sự bổ sung cho NATO, giúp đỡ NATO chứ không phải làm suy yếu nó. Nhưng tôi hoàn toàn tin rằng với thiện chí của tất cả các bên, và với kế hoạch thực hiện có hiệu quả, chúng ta có thể làm được điều đó.

Tôi nghĩ rằng tất cả chúng ta đều có một mục tiêu chung ở đây là muốn được chứng kiến một châu Âu vững mạnh và an ninh, để nhận thấy rằng có rất nhiều điều đã xảy ra kể từ khi Chiến tranh lạnh kết thúc - đã có những thành viên mới của NATO, NATO đang cố gắng làm những điều khác nữa. Nhưng tôi vẫn tin rằng NATO là công cụ an ninh chủ chốt ở châu Âu và do đó các đồng minh châu Âu của chúng ta cũng vậy.

- Họp báo Nhà Trắng, 22/2/2001

Irăc

Mục tiêu chính sách của Mỹ ở đây là giành lại thế chủ động đối với Sađam Hutsen, để xem xét kỹ lưỡng những gì chúng ta đang làm, và đảm bảo rằng ông ta không triển khai các loại vũ khí huỷ diệt hàng loạt, không đe dọa các nước láng giềng, và tuân thủ những nghĩa vụ sau khi kết thúc chiến tranh vùng Vịnh. Chúng ta đang xem xét kỹ càng biện pháp để theo đuổi mục tiêu quan trọng này- hãy để tôi nhấn mạnh, những mục tiêu này không thay đổi kể từ năm 1991 - và những phương tiện để đạt những mục tiêu đó với nỗ lực giành lại thế chủ động và đảm bảo những gì chúng ta đang làm là có hiệu quả.

Đã có một cơ chế trừng phạt được áp dụng nhưng chúng tôi cho rằng giờ đây cơ chế ấy có một số vấn đề. Không còn nghi ngờ gì về điều đó. Mục đích của công cuộc đánh giá này chính là làm sao để tập trung và đảm bảo rằng cơ chế này đang phục vụ chúng ta.

- Họp báo Nhà trắng, 22/2/2001

Trung Quốc / Irăc

Chúng ta đã nói với Trung Quốc rằng chúng ta có những mối quan ngại về những hoạt động của Trung Quốc ở Irăc. Chúng ta lo ngại có thể có những vi phạm đối với cơ chế trừng phạt, và yêu cầu họ cung cấp thêm thông tin cho chúng ta và nghiên cứu những gì đang diễn ra ở đó.

Chúng ta hy vọng rằng Trung Quốc có thể giúp chúng ta làm rõ những gì đang diễn ra. Ở điểm này tôi muốn nói là chúng ta không cáo buộc Trung Quốc điều gì cả. Nhưng chúng ta muốn cho họ biết những mối lo ngại của chúng ta về những gì đang diễn ra, rằng Trung Quốc là một thành viên của P5 (năm thành viên thường trực Hội đồng bảo an Liên hợp quốc), và vì vậy về nhiều phương diện họ có trách nhiệm đặc biệt để đảm bảo cho cơ chế trừng phạt được thực hiện, và chúng ta thực sự ghi nhận câu trả lời của họ đối với những yêu cầu chúng ta đặt ra.

- Họp báo Nhà Trắng, 22/2/2001

Bắc Triều Tiên

Bắc Triều Tiên là một chế độ cần phải được theo dõi chặt chẽ. Chúng ta đã nói rằng bất cứ chúng ta làm điều gì với Bắc Triều Tiên chúng ta sẽ phối hợp chặt chẽ với các đồng minh trong khu vực, cả Hàn Quốc và Nhật Bản.

Chúng ta đã nói rằng chúng ta rất lo ngại về việc phổ biến công nghệ tên lửa ra ngoài lãnh thổ Bắc Triều Tiên, và về chương trình đó của họ. Chúng ta đang xem xét lại chính sách của chúng ta với Bắc Triều Tiên.

- Họp báo Nhà Trắng, 22/2/2001

Toàn văn bằng tiếng Anh của bài viết có trên Internet tại:

<http://usinfo.state.gov/journals/itps/0301/ijpe/pj61rice.htm>